ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

រដ្ឋបាលជលផល

ឯកសារបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីសហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

គម្រោងគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចម្រុះ ទន្លេមេគង្គ ដំណាក់កាលទី៣ (M-IWRMP-III)

សមាសភាគទី១៖ ការគាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅភូមិភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាបនៃរដ្ឋបាលជលផល
២០១៨

៥

សហគ្រប់គ្រងធនធានជលផល
ឯកសារទី៥ : ការកសាងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

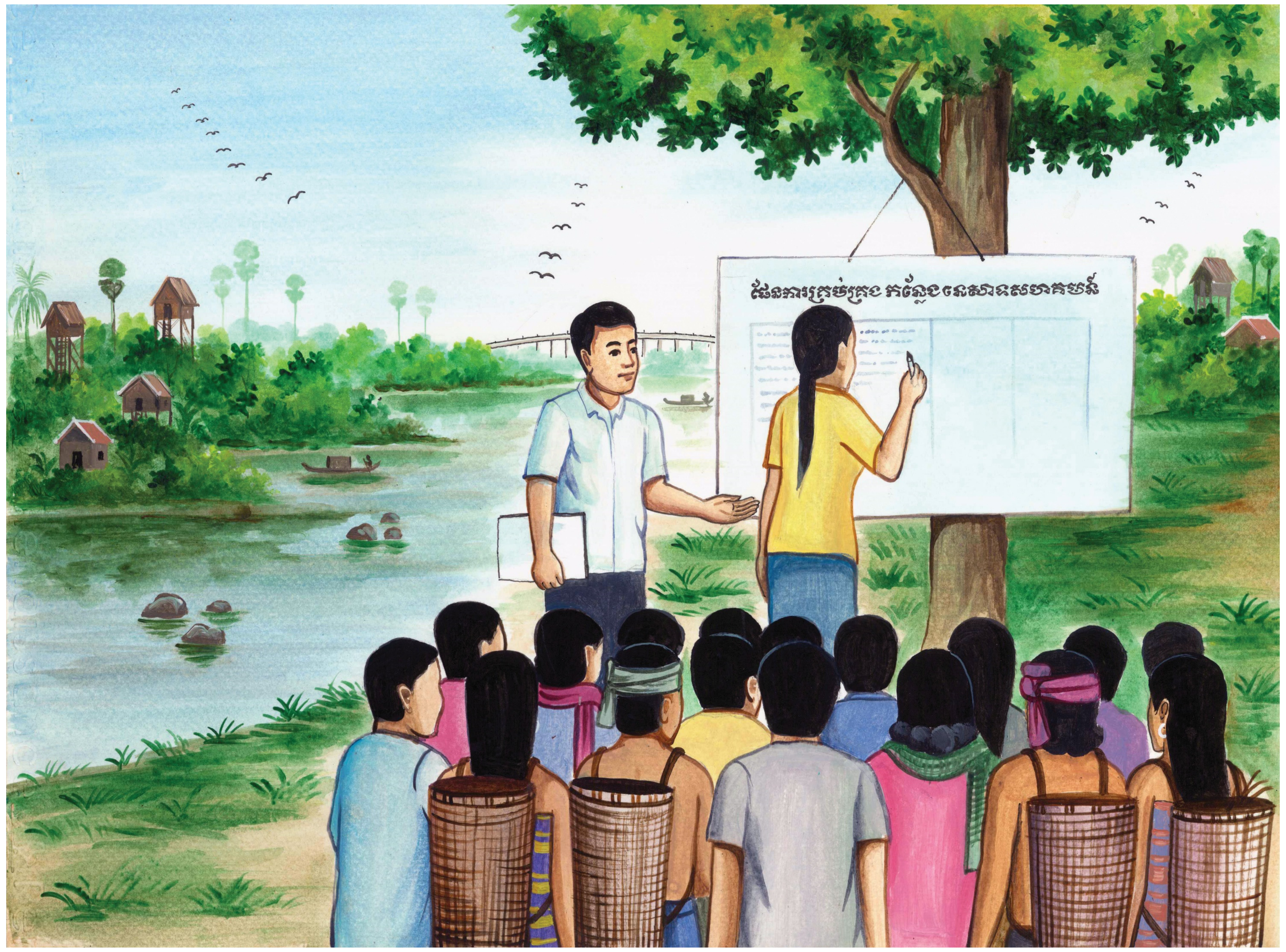

គម្រោងគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចម្រុះ ទន្លេមេគង្គ ដំណាក់កាលទី៣ (M-IWRMP-III)

សមាសភាគទី១៖ ការគាំទ្រដល់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនៅភូមិភាគឦសាននៃប្រទេសកម្ពុជា

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍ជលផលទឹកសាប នៃរដ្ឋបាលជលផល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

១. សេចក្តីផ្តើម

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ មានគោលបំណងឱ្យសមាជិកសហគមន៍នេសាទចេះកសាងផែនការគ្រប់គ្រងឬធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនការគ្រប់គ្រង។

ក្រុមបច្ចេកទេសផ្តល់នូវ៖

- ខ្លឹមសារមេរៀនដែលមានរៀបរាប់លម្អិតអំពីជំហាននីមួយៗ
- សេចក្តីណែនាំអំពីការរៀបចំផ្នែកនីមួយៗ

ចំពោះសហគមន៍នេសាទដែលមានផែនការរួចហើយ ត្រូវពិនិត្យឡើងវិញចំណុចខ្លះៗនៃផែនការ។អ្នកសម្របសម្រួលចំណាយពេល ២ - ៣ម៉ោងសម្រាប់សហគមន៍នេសាទនីមួយៗ។

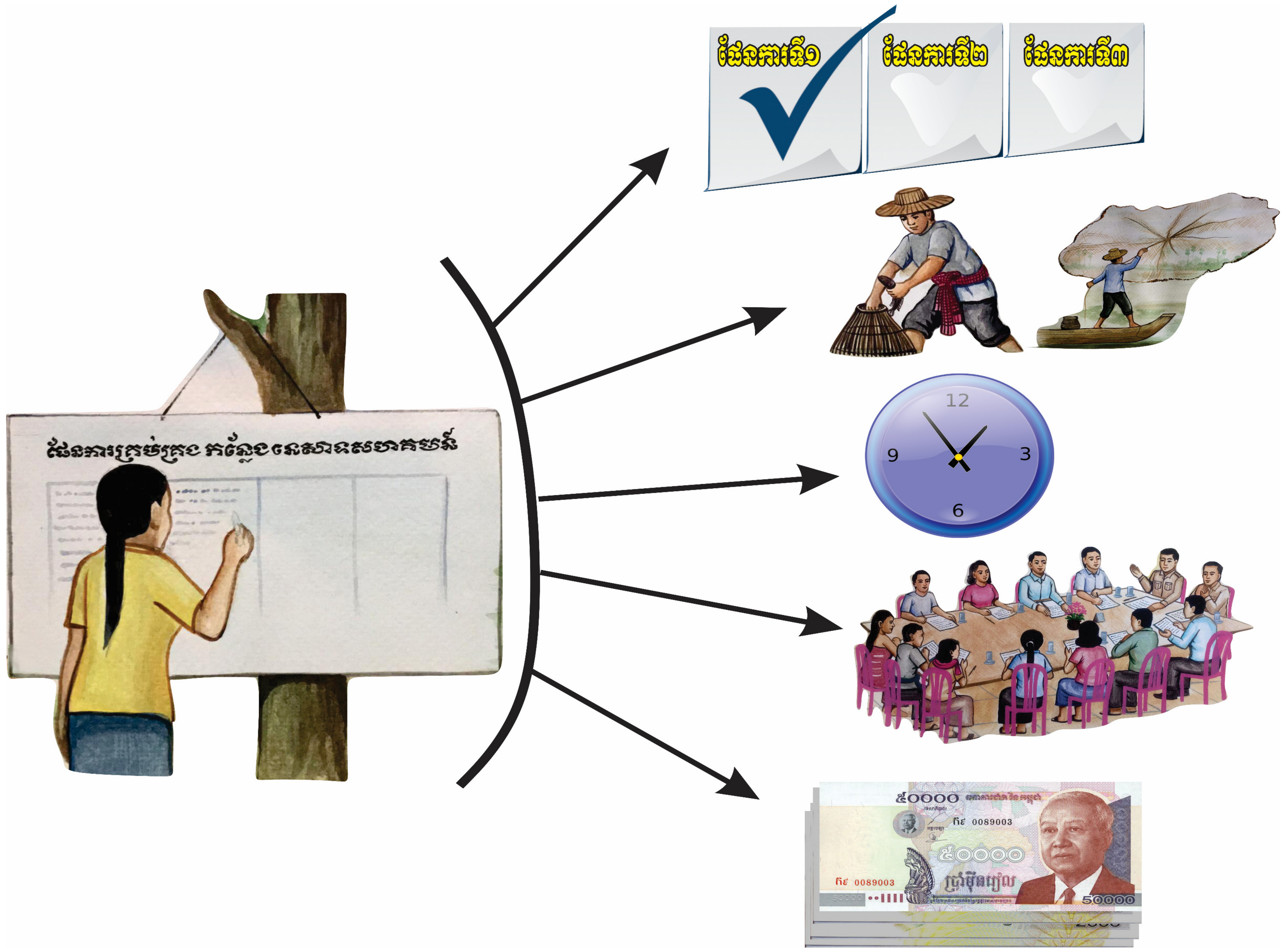

២. គោលបំណងនៃផែនការគ្រប់គ្រង

គោលបំណងនៃការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងគឺកំណត់នូវ៖

- គោលដៅ គោលបំណង យុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាព
- តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់សមាជិកសហគមន៍នេសាទ និងស្ថាប័នជំនាញរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

នៅក្នុងផែនការគួរបញ្ចូល៖

- បញ្ហាបរិស្ថាន៖ (ឧទា. ផលប៉ះពាល់លើជម្រកពងកូន កូនត្រីតូចៗ)
- បញ្ហាសង្គម៖ (ឧទា. ការវិវាទ សុខភាព សុវត្ថិភាព និងការកែច្នៃផលនេសាទ)
- បញ្ហាអភិបាលកិច្ច៖ (ឧទា. ដំណើរការពិគ្រោះយោបល់ និងការចូលរួមរបស់ស្ត្រី)
- គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទសម្របសម្រួល ដំណើរការកសាងផែនការ ប៉ុន្តែត្រូវកៀរគរ ការចូលរួមឱ្យបានទូលំទូលាយ។ ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលជាអ្នកផ្តល់ជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស។

គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទត្រូវអញ្ជើញក្រុមស្ត្រីឱ្យចូលរួមដំណើរការកសាងផែនការ និងត្រូវបញ្ចូលបញ្ហា និងតម្រូវការរបស់ស្ត្រីទៅគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃផែនការ។ ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ត្រូវរៀបចំខ្លីៗ ដោយមិនមានពាក្យបច្ចេកទេស និងមានកម្រាស់ប្រហែល១៥ទំព័រ។

៣. ព័ត៌មានជំហានទាំង៥ដែលរួមចំណែកការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ព័ត៌មានបានពីជំហានចំនួន៥នៃជំហានទាំង៩ នៃការបង្កើតសហគមន៍នេសាទសម្រាប់កសាងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។

ជំហានទាំង៥រួមមាន៖

- ជំហានទី២៖ ការវាយតម្លៃអំពីតម្រូវការ
- ជំហានទី៣៖ ការកំណត់ព្រំប្រទល់ និងធ្វើផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍
- ជំហានទី៤៖ការផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋ
- ជំហានទី៦៖ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- ជំហានទី៧៖ កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

៣.១ ការវាយតម្លៃពីតម្រូវការ

ការវាយតម្លៃពីតម្រូវការរួមមានការកំណត់បញ្ហាដែលសហគមន៍ជួបប្រទះ និងរកដំណោះស្រាយធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជាងមុន៖

- **បញ្ហាបរិស្ថានសំខាន់ៗ៖** (ឧទា. ភាពរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ ...) និងដំណោះស្រាយ
- **បញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចសង្គម៖** (ឧទា. ការប្រកួតប្រជែងដើម្បីប្រមូលយកធនធាន កម្លាំងពលកម្មដែលមាន អ្នកផ្លាស់ទីលំនៅចេញចូលសហគមន៍) និងដំណោះស្រាយ
- **បញ្ហាច្បាប់ទម្លាប់ និងស្ថាប័ន ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យជលផល៖** (ឧទា. ភារកិច្ចជាន់គ្នារវាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ភាពជាម្ចាស់ សិទ្ធិកាន់កាប់ និងអាស្រ័យផល) និងតម្រូវការជាអាទិភាព ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាទាំងនោះ
- បញ្ហាចម្បងៗពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានជលផល (ភាពសម្បូរ ពូជត្រីមានច្រើនប្រភេទ និងពូជត្រីក្រៅស្រុក) ក៏ដូចជាបញ្ហាវិស័យជលផល (ការលួចនេសាទ និងឧបករណ៍ហាមឃាត់...) និងការចាត់អាទិភាព។ ការវាយតម្លៃតម្រូវការនេះបានកសាងជាប្រព័ន្ធនៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រង។

៣.២ ការផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋ

ការផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋមាននៅគ្រប់ជំហាននៃការកសាងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។

ការផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋ គឺជាការផ្តល់អំណាចឱ្យប្រជានេសាទ ដើម្បីឱ្យគាត់ទទួលបានចំណេះដឹង សម្រាប់ចូលរួមក្នុងដំណើរការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល។ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវលើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមស្ត្រី និងជនជាតិដើមភាគតិចឱ្យចូលរួមក្នុងសកម្មភាពរបស់សហគមន៍នេសាទ។

សមាជិកសហគមន៍នេសាទដែលមានការយល់ដឹងមានលទ្ធភាពបំពេញតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងដំណើរការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលដូចជា៖ សម្របសម្រួលកិច្ចប្រជុំ ធ្វើជាតំណាង និងចូលរួមដោះស្រាយវិវាទជាដើម។

ប្រជាពលរដ្ឋដែលមានការយល់ដឹង មានលទ្ធភាពបំពេញតួនាទីជាពលរដ្ឋសកម្មក្នុងការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធាន ដោះស្រាយវិវាទ បង្កើនការយល់ដឹងអំពីធនធានជលផលនិងការគ្រប់គ្រងផ្តោតលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

៣.៣ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង

លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបានរៀបចំឡើង នៅពេលបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ដែលមានការរៀបរាប់ អំពីនីតិវិធីរដ្ឋបាល កំណត់ដំណើរការសហគមន៍នេសាទ សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់សមាជិក។

៣.៤ ការកំណត់ព្រំប្រទល់ និងធ្វើផែនទីកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ផែនទីសហគមន៍ចាំបាច់ត្រូវរៀបចំដើម្បីកំណត់ឱ្យបានជាក់លាក់នូវផ្ទៃដី សម្រាប់ជាមូលដ្ឋាននៃការរៀបចំបទបញ្ញាផ្ទៃក្នុងសហគមន៍នេសាទដើម្បីអនុវត្តតាម។ កិច្ចការទាំងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។

ព្រំប្រទល់កន្លែងនេសាទសហគមន៍ត្រូវបង្ហាញទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមករវាង៖

- ជម្រកវារីសត្វ និងលក្ខខណ្ឌបរិស្ថាន
- ភាពចម្រុះ ភាពសម្បូរ របាយពូជវារីសត្វ និងធនធានជលផល
- លក្ខណៈនៃការប្រើប្រាស់ធនធាន។

៣.៥ កិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

យោងតាមប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំ អំពីសហគមន៍នេសាទ ជំពូកទី៨ ប្រការ២១ចែង ថា៖ ឯកសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទ សហគមន៍ ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវ៖

- ផែនទី (មាត្រដ្ឋាន ១/៥០០០០) បង្ហាញពី ទំហំកន្លែងនេសាទសហគមន៍ ដោយមាន ប្រព័ន្ធកូអ័រដោនេ(អាប់ស៊ីស និងអ័រដោនេ) ច្បាស់លាស់
- បញ្ជីឈ្មោះសមាជិកសហគមន៍ និង គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ
- ឯកសារលក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- លិខិតស្នើដែលបញ្ជាក់ពីគោលបំណងបង្កើត សហគមន៍នេសាទ។

៤. មាតិកាសំខាន់ៗនៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍រួមមាន១១ផ្នែក៖

- **ទស្សនៈវិស័យ៖** រៀបរាប់ពីទស្សនៈយូរអង្វែងក្នុងពេលអនាគតរបស់សហគមន៍នេសាទ
- **ការកំណត់បញ្ហា ការគំរាមកំហែង និងតម្រូវការ៖** កំណត់ការគំរាមកំហែង និងបញ្ហាពាក់ព័ន្ធដែលត្រូវដោះស្រាយ
- **ការចាត់អាទិភាពបញ្ហា និងការគំរាមកំហែង៖** ចាត់ថ្នាក់បញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយ តាមលំដាប់លំដោយ
- **គោលដៅ៖** គោលដៅដែលយើងចង់សម្រេចបានដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយ
- **គោលបំណង និងសូចនាករ៖** ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ធនធានជលផល និងប្រជាពលរដ្ឋ

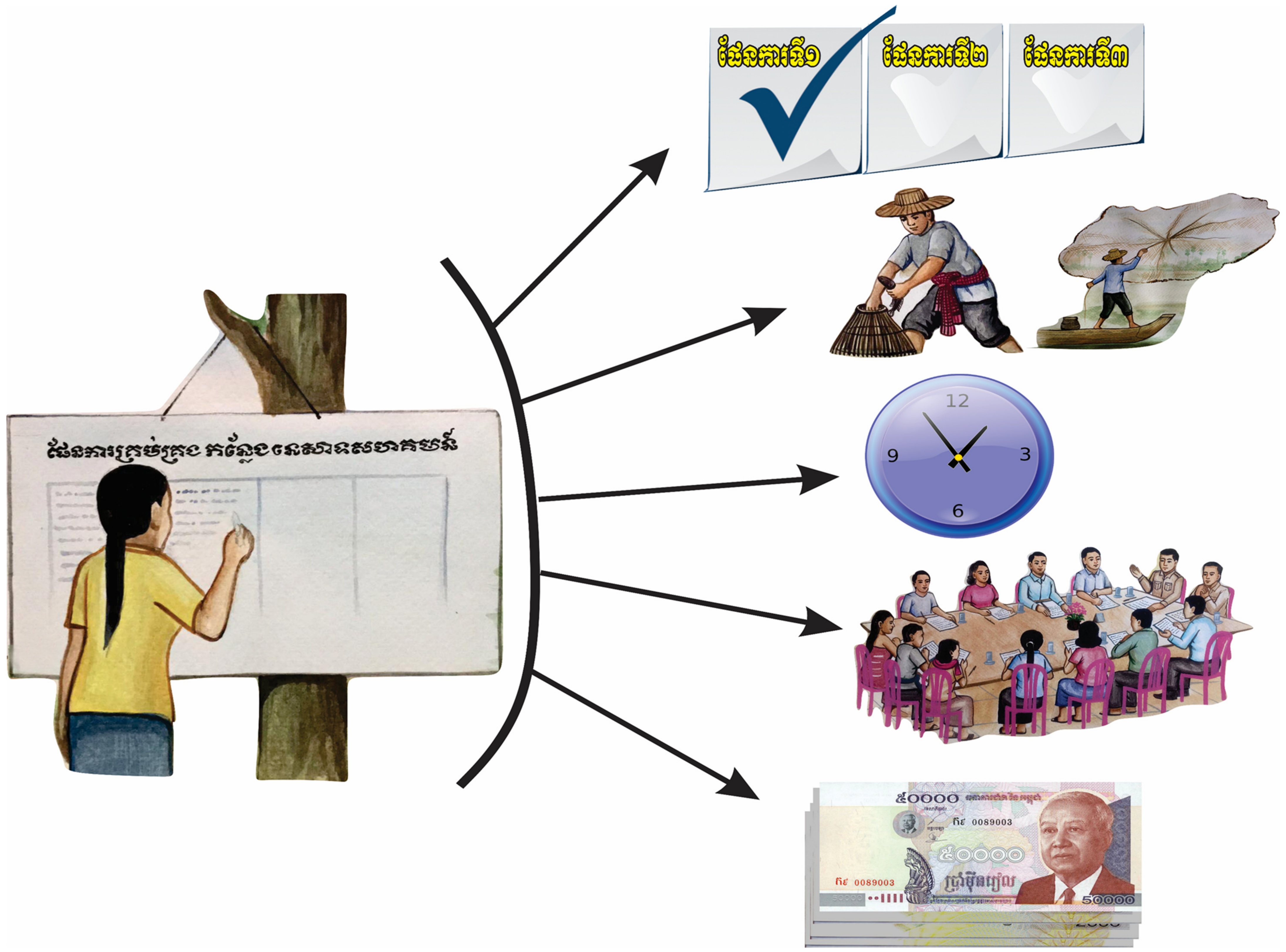

៤. មាតិកាសំខាន់ៗនៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ (ត)

- **វិធានការ៖** គឺជាសកម្មភាពដែលបានឯកភាពគ្នាដើម្បីសម្រេចគោលបំណងផ្អែកតាមធនធានដែលមាន និងពេលវេលាកំណត់
- **ការគោរព និងពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់៖** យន្តការដែលបញ្ជាក់អំពីអ្នកទទួលបន្ទុកអនុវត្ត វិធានការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងការផាកពិន័យ
- **ហិរញ្ញវត្ថុ៖** កំណត់ពីប្រភព និងយុទ្ធសាស្ត្រគៀរគរថវិកាឱ្យមាននិរន្តរភាព
- **ការផ្សព្វផ្សាយ៖** យុទ្ធសាស្ត្រទំនាក់ទំនងរវាងសមាជិកសហគមន៍នេសាទ
- **សកម្មភាពយេនឌ័រ៖** សកម្មភាពនានាក្នុងការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពស្ត្រី
- **តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ៖** ការវាយ-តម្លៃការគ្រប់គ្រង។

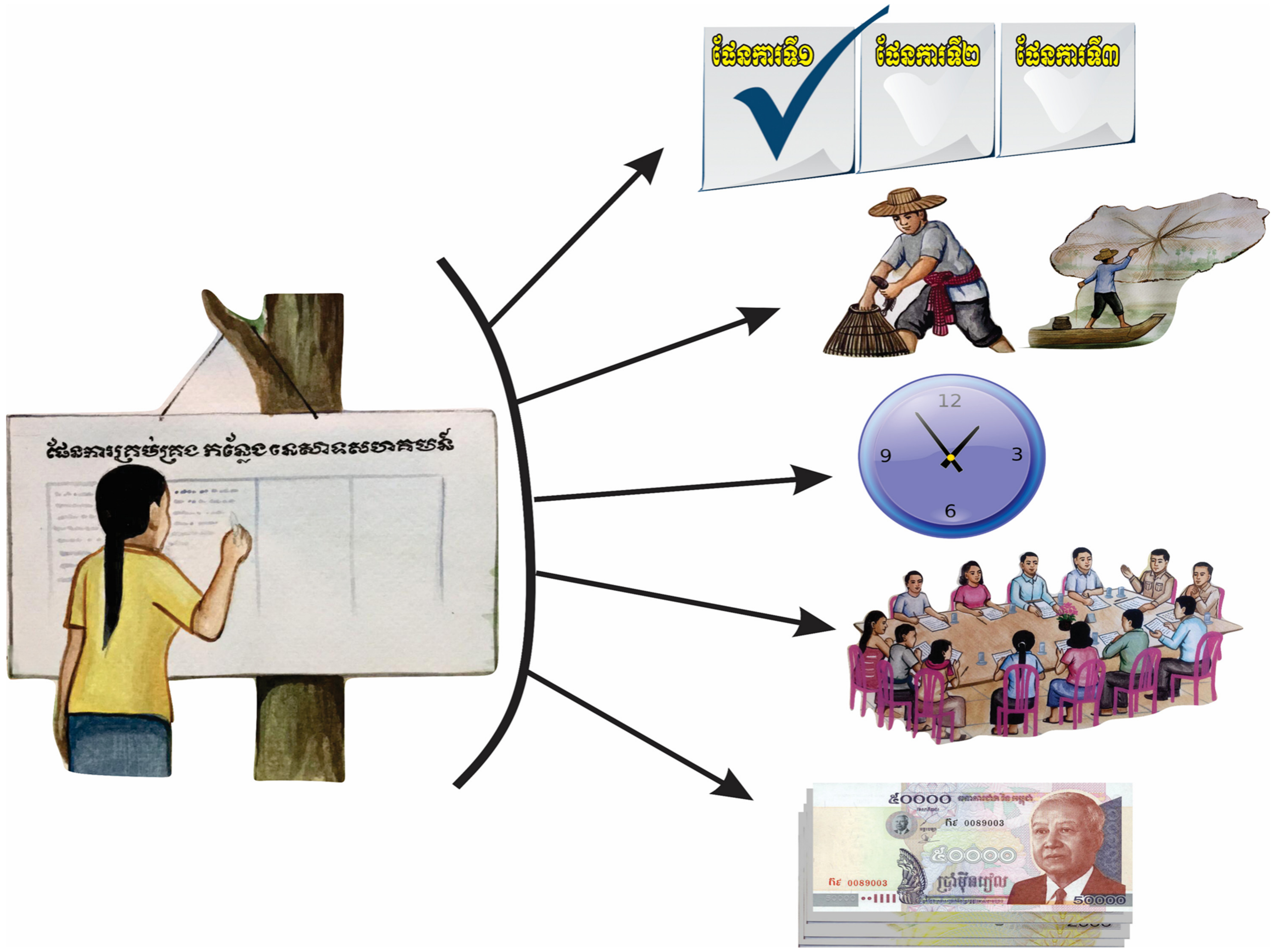

៤.១ ផ្នែកទី១÷ ទស្សនៈវិស័យ

ផ្នែកទី១នៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍គឺ "ទស្សនៈវិស័យ"។

ទស្សនៈវិស័យ៖ គឺជាប្រយោគមួយដែលរៀបរាប់សង្ខេប អំពីស្ថានភាពជាទូទៅដែលសហគមន៍នេសាទចង់បាននៅពេលអនាគតជាក់លាក់។

ឧទា. នៅឆ្នាំ២០៣០ ធនធានជលផលមានស្ថានភាពប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីល្អ និងផ្តល់ផល-ប្រយោជន៍ ប្រកបដោយសមធម៌ដល់អ្នកនេសាទតាមរយៈកិច្ចសហការ និងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលស្របតាមច្បាប់។

តើសហគមន៍នេសាទរបស់អ្នកមានទស្សនៈវិស័យយ៉ាងណា?

៤.១ ផ្នែកទី១៖ ទស្សនៈវិស័យ (ត)

ទស្សនៈវិស័យ គ្របដណ្តប់ទៅលើគោលដៅ គោលបំណង សកម្មភាព និងផលប្រយោជន៍ ដែលបានមកពីផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។ សហគមន៍ត្រូវចែករំលែកព័ត៌មានបច្ចេកទេស អំពីធនធានជលផល និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងភូមិ ជាពិសេសដល់ក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច។

ការងារនេះជួយបង្កើនសមត្ថភាពប្រជា-ពលរដ្ឋឱ្យចូលរួមសកម្មក្នុងការងារសហគមន៍នេសាទ និងជួយពង្រឹងសហគមន៍ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

សហគមន៍នេសាទត្រូវលើកទឹកចិត្តស្ត្រីឱ្យចូលរួមការងារសហគមន៍នេសាទ។

៤.២ ផ្នែកទី២៖ ការកំណត់បញ្ហា និងការគំរាមកំហែង

នៅផ្នែកទី២នៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍គឺ "ការកំណត់បញ្ហា និងការគំរាមកំហែង" ។ នៅផ្នែកនេះ ការកំណត់បញ្ហាមានដូចខាងក្រោម៖

- **បញ្ហាបរិស្ថាន៖** ឧទា. កិច្ចការពារ និងស្តារជម្រកត្រី កាត់បន្ថយការបំពុល និងគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ និងធនធានជលផល
- **បញ្ហាសង្គម (សុខុមាលភាព)៖** ឧទា. សុវត្ថិភាពស្បៀង ការចិញ្ចឹមជីវិតមាននិរន្តរភាព និងរចនាសម្ព័ន្ធជនបទជាដើម
- **បញ្ហាអភិបាលកិច្ច៖** ឧទា. ការចូលរួម ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

ក្រៅពីការកំណត់បញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងវិស័យជលផល គេត្រូវកំណត់ផងដែរ នូវការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ ការចិញ្ចឹមជីវិត សុវត្ថិភាពស្បៀង រចនាសម្ព័ន្ធជនបទ អភិបាលកិច្ច សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី។

សហគមន៍នេសាទត្រូវកំណត់បញ្ហា និងការគំរាមកំហែង ដែលត្រូវដោះស្រាយ។

នៅចំណុចនេះយើងត្រូវគិតគូរអំពី៖

- **បញ្ហាបរិស្ថាន៖** អំពីជម្រកត្រី
- **បញ្ហាសង្គម៖** ផលលំបាករបស់សមាជិកសហគមន៍នេសាទ ដែលទាក់ទងនឹងធនធានជលផល
- **បញ្ហាអភិបាលកិច្ច៖** ចំណុចត្រូវកែលម្អ ដែលទាក់ទងនឹងទំនាក់ទំនងសង្គម។

៤.២ ផ្នែកទី២៖ ការកំណត់ការគំរាមកំហែង និងបញ្ហា (ត)

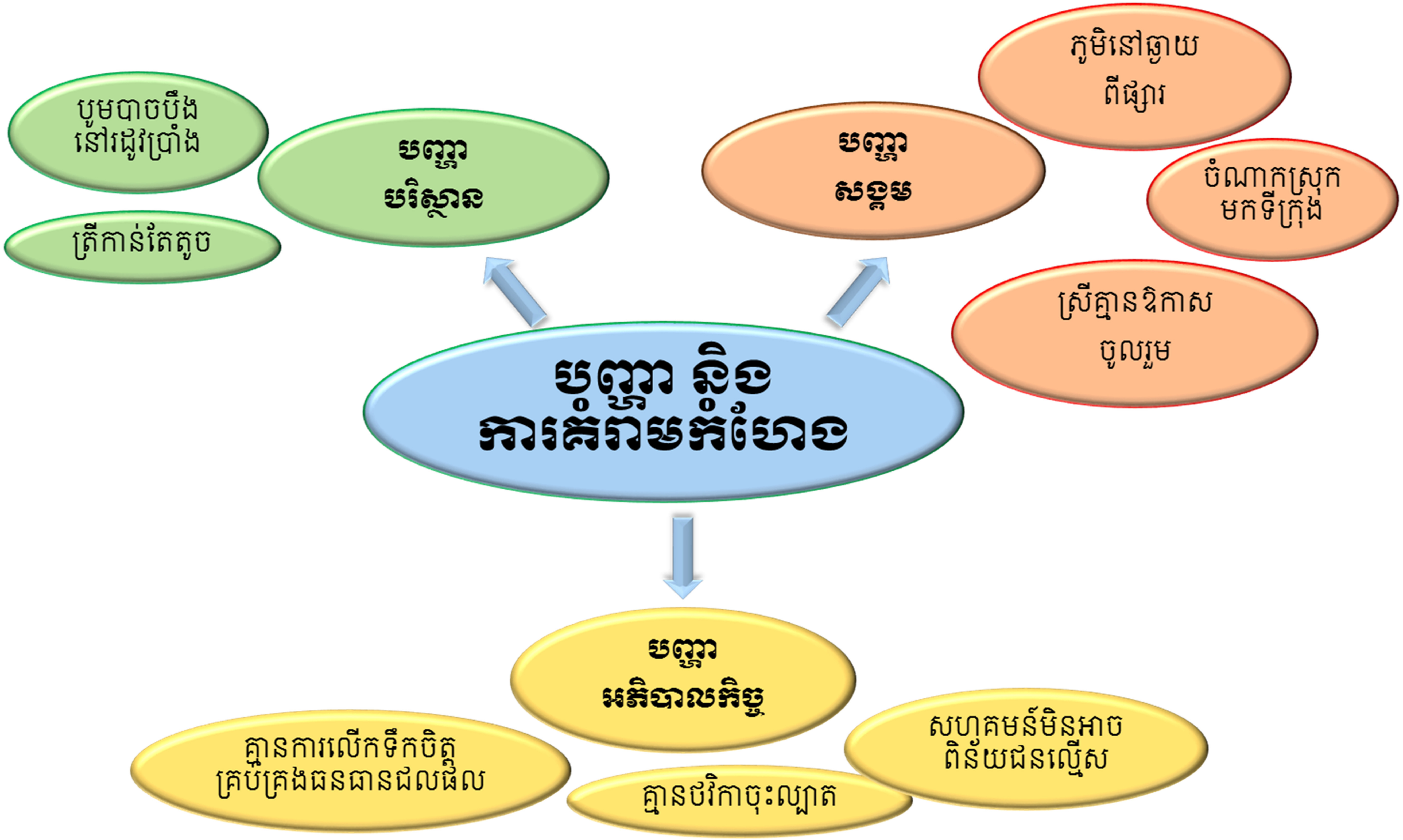

៤.៣ ផ្នែកទី៣÷ ការចាត់អាទិភាពបញ្ហា ការគំរាមកំហែង និងតម្រូវការ

៤.៣.១ ការចាត់អាទិភាពបញ្ហា និងការគំរាមកំហែង

បន្ទាប់ពីកំណត់បញ្ហារួច យើងត្រូវចាត់អាទិភាពបញ្ហាតាមលំដាប់លំដោយ។

នៅពេលចាត់អាទិភាពបញ្ហាត្រូវពិចារណាអំពី៖

- លទ្ធភាពដែលបញ្ហាអាចកើតមានឡើង
- ការជះឥទ្ធិពលរបស់បញ្ហា
- លទ្ធភាពក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា(សកម្មភាពរបស់សហគមន៍នេសាទ)។

ការដាក់ពិន្ទុអាចមានពី០ ទៅ៥៖

- **ហានិភ័យ៖** ពិន្ទុ ០ មានន័យថាហានិភ័យទាប ពិន្ទុ ៥ ហានិភ័យខ្ពស់
- **ឥទ្ធិពល៖** ពិន្ទុ ០ មានន័យថាឥទ្ធិពលទាប ពិន្ទុ ៥ ឥទ្ធិពលខ្ពស់
- **សកម្មភាពដោះស្រាយ៖** ពិន្ទុ ០ គឺគ្មានដំណោះ-ស្រាយ ពិន្ទុ ៥ ដោះស្រាយបានល្អ។

៤.៣ ផ្នែកទី៣៖ ការចាត់អាទិភាពបញ្ហា ការគំរាមកំហែង និងតម្រូវការ
៤.៣. ១ ការចាត់អាទិភាពបញ្ហា និងការគំរាមកំហែង (ត)

ឧទា.	លទ្ធភាពដែលបញ្ហាអាចកើតឡើង	ឥទ្ធិពលរបស់វា	សកម្មភាពដោះស្រាយ	សរុប
ទីតាំងភូមិនៅឆ្ងាយពីទីផ្សារ	៤	៤	១	៩
ស្ត្រីគ្មានពេលចូលរួមការងារសហគមន៍	៣	៣	៣	៩
ប្រជាពលរដ្ឋធ្វើចំណាកស្រុកទៅទីក្រុង	២	២	១	៥
ការបូមបាចបឹងនៅរដូវប្រាំង	៥	៤	៤	១៣
គ្មានប្រាក់ឧបត្ថម្ភដល់សកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានជលផល	៥	៥	៣	១៣
គ្មានថវិកាសម្រាប់ការងារល្បាត	៥	៣	៤	១២
សហគមន៍នេសាទមិនអាចពិន័យជនល្មើស	៥	៣	២	១០

៤.៣.២ ការកំណត់ និងចាត់អាទិភាពតម្រូវការ

បន្ទាប់ពីកំណត់បញ្ហា និងការគំរាមកំហែង និងចាត់អាទិភាពរួច ត្រូវកំណត់ និងចាត់អាទិភាពតម្រូវការ។ តម្រូវការត្រូវរៀបទៅតាមលំដាប់លំដោយ។ **ការចាត់អាទិភាពអំពី៖**

- តម្រូវការ និងអាទិភាពនៃបញ្ហាបរិស្ថាន៖ អំពីជម្រកត្រី
- តម្រូវការ និងអាទិភាពនៃបញ្ហាសង្គម៖ ដែលមានទំនាក់ទំនងនឹងវិស័យជលផល
- តម្រូវការ និងអាទិភាពនៃបញ្ហាអភិបាលកិច្ច។

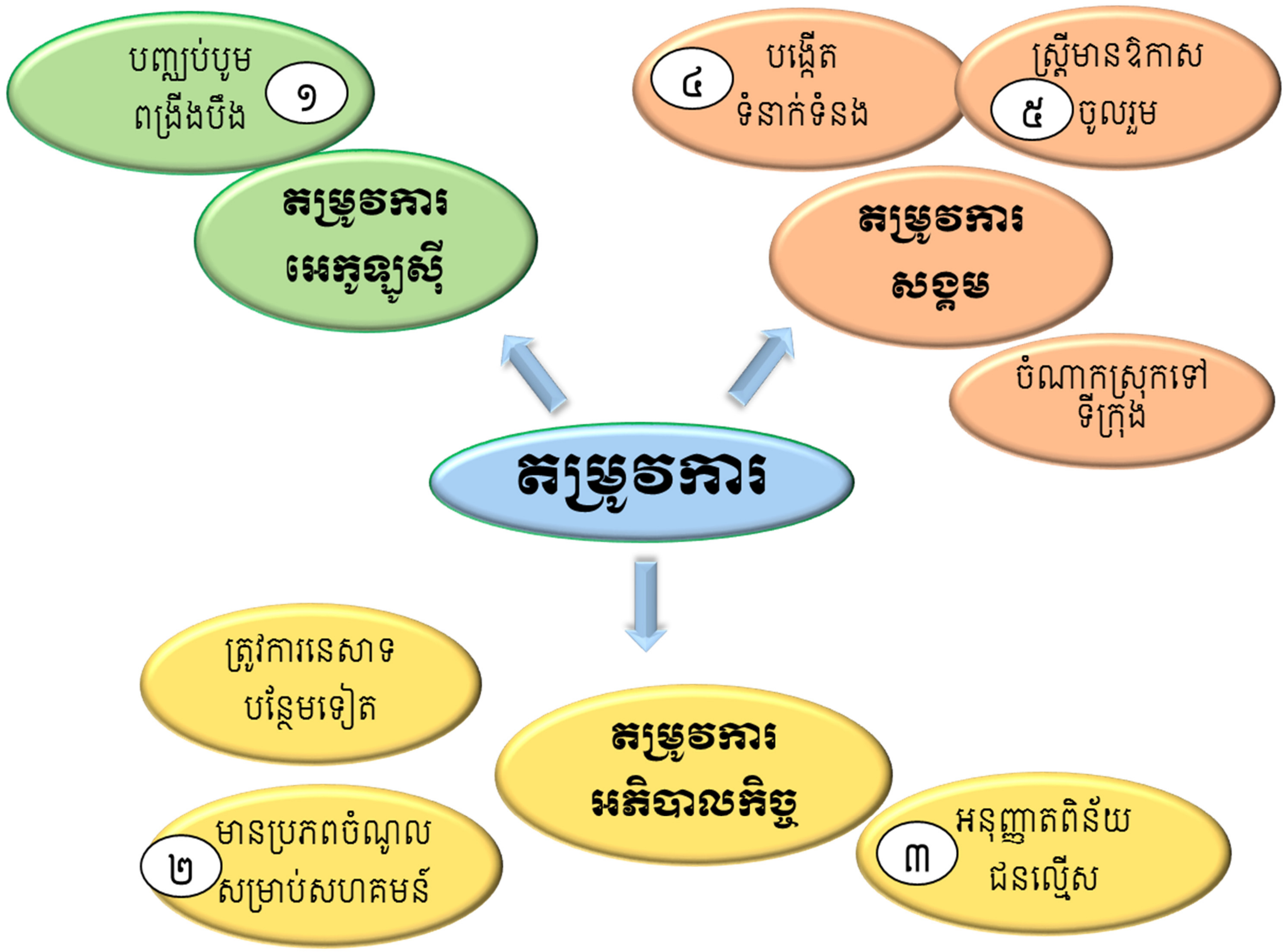

៤.៤ ផ្នែកទី៤÷ គោលដៅផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍

នៅផ្នែកទី៤នៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍គឺចែងអំពី"គោលដៅនៃការគ្រប់គ្រង"។

គោលដៅគឺរៀបរាប់ទូទៅអំពីចំណុចដៅដែលសហគមន៍នេសាទនឹងអនុវត្ត (អ្វីដែលអាចនឹងសម្រេចបានពីការអនុវត្តសកម្មភាព)។

គោលដៅមានលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនដូចជា៖

- **គំនិតស្រមៃ៖** ការរៀបរាប់ពីស្ថានភាពចង់បានហើយអ្នកពាក់ព័ន្ធនានាត្រូវនាំធ្វើឱ្យបានសម្រេច
- **ទូទៅ៖** ប្រមូលផ្តុំគ្រប់សកម្មភាព
- **សង្ខេប៖** ខ្លីៗ និងងាយៗដែលអ្នកពាក់ព័ន្ធអាចចងចាំបាន
- **វាស់វែងបាន៖** អាចវាស់វែងការរីកចម្រើនបាន

ឧទា.៖

- ធនធានជលផលត្រូវបានស្តារឡើងវិញ និងគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព
- ជម្រកត្រីដែលរងការបំផ្លាញនិងងាយរងគ្រោះត្រូវបានស្តារឡើងវិញ និងថែរក្សាត្រឹមត្រូវ។

៤.៥ ផ្នែកទី៥÷ គោលបំណង និងសូចនាករ

៤.៥.១ គោលបំណង

ផ្នែកទី៥ នៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គឺគោលបំណង និងសូចនាករ។

គោលបំណង គឺជាចំណុចដៅ ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានក្នុងពេលអនាគត ដោយឆ្លើយតបនឹងបញ្ហានានា។

ឧទា. កាត់បន្ថយឥទ្ធិពលលើការនេសាទទៅលើសត្វផ្សោត។

គោលបំណងអាចសម្រេចបានទៅតាមធនធានដែលមាន និងពេលវេលាកំណត់។

បញ្ហា និងការគំរាមកំហែងមួយ ត្រូវមានគោលបំណងមួយ ឬច្រើន អាស្រ័យនឹងអ្វីដែលយើងត្រូវសម្រេចឱ្យបាន។

វិធីសរសេរគោលបំណងមានលក្ខណៈសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

- ច្បាស់លាស់ និងចំៗ
- អាចវាស់វែងបាន
- ឯកភាពពីគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ
- ពិតប្រាកដ
- កំណត់ពេលវេលា

ឧទា. គោលដៅរបស់សហគមន៍នេសាទគឺ " ស្តារឡើងវិញនូវផលត្រី "

គោលបំណង៖ នៅឆ្នាំ២០២០ បង្កើនពពួកត្រីខ្មៅយ៉ាងតិច ចំនួន៣០% ប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០១៨។

៤.៥.២ សូចនាករ

ដើម្បីវាស់វែងលទ្ធផលនៃការសម្រេចគោលបំណង ត្រូវមានសូចនាករ។

សូចនាករ សម្រាប់វាស់ស្ទង់ការងារគ្រប់គ្រងថាតើបានសម្រេចគោលបំណងដែរឬទេ? នៅពេលដែលប្រៀបធៀបជាមួយនឹងចំណុចដៅវានឹងបង្ហាញពីរបៀបដែលអ្នកគ្រប់គ្រងបំពេញការងារ។

- **ទស្សនៈវិស័យ៖** ស្ថានភាពមួយដែលប្រាថ្នាឱ្យបានសម្រេច
- **គោលដៅ៖** ចំណុចដៅរួម ដែលសហគមន៍នៃសាទធ្វើសកម្មភាពនានា ដើម្បីសម្រេចបាន
- **គោលបំណង៖** លទ្ធផលរំពឹងទុក ដែលត្រូវនឹងបញ្ហា និងការគំរាមកំហែងនីមួយៗ
- **សូចនាករ៖** សម្រាប់វាស់វែងភាពរីកចម្រើននៃការអនុវត្តផែនការ

ការកំណត់សូចនាករ

ទស្សនៈវិស័យ
→គោលដៅ
→គោលបំណងទី១
→សូចនាករទី១
→គោលបំណងទី២
→សូចនាករទី២
→គោលបំណងទី៣
→សូចនាករទី៣

ឧទា.៖

ទស្សនៈវិស័យ៖ នៅឆ្នាំ២០៣០ ធនធានជលផលមាននិរន្តរភាព និងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់សមាជិកសហគមន៍នេសាទប្រកបដោយសមធម៌។

គោលដៅ៖ មានការការពារជម្រកវារីសត្វ និងត្រួតពិនិត្យផលចាប់ និងបែងចែកផលប្រយោជន៍ប្រកបដោយសមធម៌។

គោលបំណងទី១៖ បញ្ឈប់ការបំផ្លាញជម្រកពងកូន

- **សូចនាករទី១ក៖** នៅឆ្នាំ២០២០ គ្មានការបូមបាចបឹងយ៉ាងតិច ៤ ក្នុងចំណោម៦ នៅរដូវប្រាំង
- **សូចនាករទី១ខ៖** នៅឆ្នាំ២០២០ គ្មានករណីបំពុលត្រី

ការកំណត់សូចនាករ

គោលបំណងទី២៖ មានការត្រួតពិនិត្យ លើការធ្វើនេសាទ

- **សូចនាករទី២ក៖** នៅឆ្នាំ២០២០ មានការកាត់បន្ថយបទល្មើសនេសាទ ៨០% បើប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០១៨
- **សូចនាករទី២ខ៖** នៅឆ្នាំ២០២០ ត្រីដែលប្រជានេសាទប្រមូលបាន មានបរិមាណដូចគ្នានឹងឆ្នាំ២០១៨

គោលបំណងទី៣៖ មានការបែងចែកផលប្រយោជន៍ផលនេសាទ ប្រកបដោយសមធម៌ក្នុងចំណោមសមាជិកសហគមន៍នេសាទ។

- **សូចនាករទី៣៖** នៅឆ្នាំ២០២០ សមាជិកសហគមន៍មិនលើស១០% តវ៉ាអំពីការបែងចែកផលប្រយោជន៍មិនស្មើគ្នា

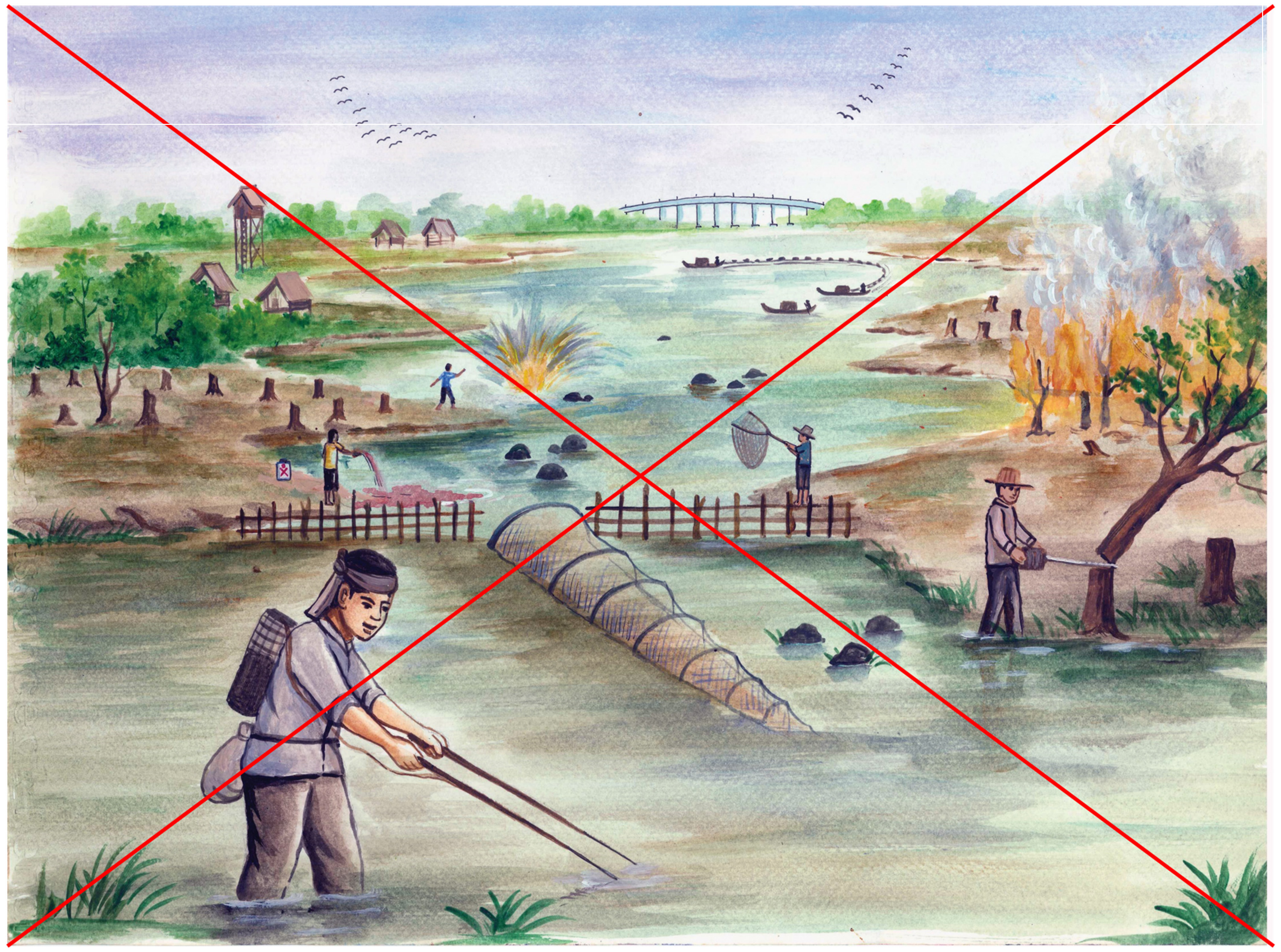

៤.៦ ផ្នែកទី៦÷ វិធានការគ្រប់គ្រង
៤.៦.១ វិធានការគ្រប់គ្រងការនេសាទ

ផ្នែកទី៦ នៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍គឺ "វិធានការ"។

សកម្មភាពគ្រប់គ្រង គឺជាបណ្តុំសកម្មភាពដែលអនុវត្តដើម្បីសម្រេចគោលបំណង។

វិធានការគ្រប់គ្រងការនេសាទរួមមាន៖

ការត្រួតពិនិត្យផលចាប់៖

- ផលចាប់សម្រាប់ អ្នកនេសាទម្នាក់ៗ (អាច ២០គីឡូក្រាម / ម្នាក់ / សប្តាហ៍)
- ការដាក់កំហិតទំហំត្រី (ទំហំអប្បបរមាធៀបនឹងត្រីធំ)

ការត្រួតពិនិត្យអ្នកនេសាទ និងមធ្យោបាយនេសាទ៖

- ចំនួនអ្នកនេសាទ
- ចំនួនទូក ទំហំ និងកម្លាំងសេះ
- ប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍នេសាទ
- ផលចាប់សម្រាប់អ្នកនេសាទម្នាក់ៗ(អាច២០គីឡូក្រាម / ម្នាក់ / សប្តាហ៍)

សកម្មភាពត្រូវហាមឃាត់៖

- ការឆក់ត្រី និងការបំពុល..
- ការដាក់របាំងតាមព្រែក

ការត្រួតពិនិត្យកន្លែងនេសាទ៖

- ហាមឃាត់ការនេសាទក្នុងវត្តអារាម និងកន្លែងអភិរក្សត្រី
- កន្លែងហាមឃាត់ (ឧទា. គ្មានការនេសាទនៅកន្លែងត្រីពងកូន)

ការត្រួតពិនិត្យពេលវេលានេសាទ៖

- រដូវបើក និងបិទនេសាទ

សិទ្ធិប្រើប្រាស់៖

- ហាមធ្វើសន្និធិនៅខេត្តក្រចេះ និងស្ទឹងត្រែង។

៤.៦ ផ្នែកទី៦÷ វិធានការគ្រប់គ្រង
៤.៦.២ វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្សេងទៀត

វិធានការគ្រប់គ្រង មិនត្រឹមតែសំដៅដល់ការនេសាទប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវគ្របដណ្តប់ទៅលើទិដ្ឋភាពបរិស្ថាន ទិដ្ឋភាពសង្គម និងអភិបាល-កិច្ចទៀត។

វិធានការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធបរិស្ថាន៖

- តំបន់ការពារ (មិនអនុញ្ញាតនេសាទ)
- ការកែលម្អជម្រកត្រី (ឧទា. កំប្លោកដែលអាចជាជម្រកត្រី ប្រឡាយតូចៗដែលភ្ជាប់រវាងអូរស្ទឹង និងវាលស្រែ ឬជីកស្នាមភ្លោះក្នុងស្រែ
- ការស្តារជម្រកត្រីឡើងវិញ (ដាំបន្លែក្នុងស្រះមិនប្រមូលបន្លែឬវារីជាតិទុកសម្រាប់ត្រីពងកូន និងរក្សាកម្ពស់ទឹកសមស្របនៅរដូវប្រាំង
- បង្កើនពូជត្រី(លែងពូជត្រីទៅក្នុងអាងធម្មជាតិ)
- កិច្ចការពារពូជត្រី ដែលកំពុងមានបញ្ហា ឧទា. ត្រីប៉ាសេអ៊ី ត្រីត្រសក់ ...។

វិធានការសង្គម៖

- ជម្រើសនៃរបរចិញ្ចឹមជីវិត (បន្ថយសម្ពាធលើផលត្រី..អេកូទេសចរណ៍ និងការចិញ្ចឹមត្រី)
- ការបង្កើតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងបង្កើតផ្សារសម្រាប់អ្នកទិញលក់ត្រី
- ការអប់រំសាធារណជន និងអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព
- ជំរុញការងាររកចំណូលរបស់ក្រុមស្ត្រី
- សមាហរណកម្មកិច្ចការផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ជនជាតិភាគតិចក្នុងភូមិ។

៤.៦ ផ្នែកទី៦÷ វិធានការគ្រប់គ្រង
៤.៦.២ វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្សេងទៀត (ត)

វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្សេងទៀត៖

- ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក
- ការគ្រប់គ្រងកសិកម្ម (កម្រិតនៃការប្រើប្រាស់ថ្នាំពុល)
- ការគ្រប់គ្រងព្រៃលិចទឹក (គ្រប់គ្រងព្រៃលិចទឹកសម្រាប់ត្រីពងកូន)
- ការគ្រប់គ្រងដី (ដំណាំបន្លែនៅតំបន់វាលទំនាប កម្រិតល្បប់ក្នុងស្រះ)
- ការសម្របនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ (ជួយដើម្បីកុំឱ្យពឹងផ្អែកតែទៅលើការនេសាទមួយមុខ)។

វិធានការអភិបាលកិច្ច

- កិច្ចសហការកាន់តែប្រសើរជាមួយនឹងរដ្ឋបាលជលផល
- ធ្វើសមាហរណកម្ម ជាមួយនឹងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
- ការរៀនសូត្រជាប្រព័ន្ធពីភាពជោគជ័យ និងបរាជ័យនៃគម្រោងសាកល្បងពីសហគមន៍នេសាទនានា។

៤.៦.៣ ការរៀបចំវិធានការ

ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងមួយ ត្រូវកំណត់សកម្មភាពចម្បងៗ។ បណ្តុំនៃសកម្មភាពចម្បងៗ ហៅថា "យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រង"។

ក្នុងការជ្រើសរើសសកម្មភាពត្រូវពិចារណាអំពី៖ លទ្ធភាពអនុវត្ត ភាពជោគជ័យ និងការចំណាយ។

ឧទា.៖ គោលដៅ គោលបំណង សូចនាករ និងវិធានការ

គោលដៅ	គោលបំណង	សូចនាករ	វិធានការ
ប្រើប្រាស់ផលត្រី ប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងការពារពូជត្រី	ត្រួតពិនិត្យ ឧបករណ៍ ខុសច្បាប់	0% នៃផលចាប់ ដោយឧបករណ៍ហាមឃាត់	ហាមឃាត់ការបំពុលគ្រឿងផ្ទុះ ឧបករណ៍ឆក់ និងបូមបាច
	ហាមធ្វើ នេសាទប្រភេទ ត្រីដែលត្រូវ ការពារ	អតិបរមា៥% នៃពូជ ត្រីត្រូវការពារ (ចំនួន និងទម្ងន់)	១) ហាមនេសាទនៅ តំបន់អភិរក្ស ក.ខ.គ ២) លែងប្រភេទត្រីវិញ ពេលនេសាទបាន

៤.៦.៣ ការរៀបចំវិធានការ (ត)

ដើម្បីអនុវត្តវិធានការត្រូវបង្កើតផែនការសកម្មភាពដែលរៀបរាប់អំពី៖ សកម្មភាពលម្អិត រយៈពេលដែលត្រូវអនុវត្ត អ្នកទទួលខុសត្រូវអនុវត្ត និងអ្នកចូលរួមអនុវត្ត។

ឧទា. វិធានការ សកម្មភាពលម្អិត ពេលវេលា អ្នកទទួលខុសត្រូវ និងអ្នកចូលរួមអនុវត្ត

វិធានការ	សកម្មភាពលម្អិត	រយៈពេល	អ្នកទទួលខុសត្រូវ	អ្នកចូលរួមអនុវត្ត
ហាមបំពុល ឧបករណ៍ធក់ និង របាំងព្រួល	ហាមលក់ថ្នាំបំពុល និង ឧបករណ៍ធក់នៅទីផ្សារ ត្រួតពិនិត្យស្ថានភាពម្តង/សប្តាហ៍	១ឆ្នាំ	លោក លោកស្រី ក	លោក លោកស្រី ច.ឆ.ជ
១)ហាមនេសាទនៅកន្លែង ក. ចំពោះពូជត្រីដែលការពារ ក.ខ.គ	កំណត់កន្លែងហាមឃាត់ គូរផែនទី ត្រួតពិនិត្យម្តង/សប្តាហ៍	២ឆ្នាំ	លោក លោកស្រី ខ	លោក លោកស្រី ច.ឈ.ញ
២) លែងពូជត្រីកម្រទៅវិញ ពេលនេសាទបាន	ត្រួតពិនិត្យត្រី លក់ដូរនៅទីផ្សារ	១ឆ្នាំ	លោក លោកស្រី គ	លោក លោកស្រី ឆ.ប.ផ

៤.៧ ផ្នែកទី៧÷ ការគោរពច្បាប់ និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់

ផ្នែកទី៧ នៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍គឺការគោរព និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់។

ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់រួមមាន វិធីសាស្ត្រច្រើនក្នុងការផ្លាស់ប្តូរផ្នត់គំនិតរបស់ជនល្មើស។

ការពង្រឹង ការអនុវត្តច្បាប់មានវិធីសាស្ត្រទន់ភ្លន់ និងវិធានការក្តៅ។

វិធានការទន់ភ្លន់រួមមាន៖

- ទិវាសំខាន់ៗ ឧទា.ទិវាមច្ឆជាតិ
- យុទ្ធនាការតស៊ូមតិ និងប្រមូលឧបករណ៍នេសាទខុសច្បាប់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត
- សិក្ខាសាលា វេទិកាសាធារណៈ
- ទស្សនកិច្ចសិក្សា ការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍
- ការបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីសិក្សា និងសម្តែងសិល្បៈ
- ការផ្សព្វផ្សាយប្រជាពលរដ្ឋ ក្រុមឃ្លាំមើល

វិធានការក្តៅរួមមាន៖

- ចុះល្បាតជាប្រចាំ
- សកម្មភាពស្វែងរកចាប់ខ្លួន និងបញ្ជូនទៅតុលាការ
- ដាក់ពិន័យទណ្ឌកម្មទៅតាមបទល្មើសជាក់ស្តែង

ផ្នែកនេះត្រូវរៀបរាប់អំពី ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ដែលបញ្ជាក់អំពីអ្នកទទួលខុសត្រូវ មធ្យោបាយ និងទោសទណ្ឌសម្រាប់អ្នកបំពាន។

វិធានការគ្រប់គ្រង គួរកាត់បន្ថយ ឬធ្វើឱ្យផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានតិចបំផុតចំពោះសមាជិកសហគមន៍នេសាទ និងក្រុមភាគតិច។

៤.៧ ផ្នែកទី៧៖ ការគោរពច្បាប់ និងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ (ត)

៤ទ. បើសិនជាមានការហាមការនេសាទនៅតំបន់ណាមួយ ត្រូវគិតគូរពីសុវត្ថិភាព ដើម្បីធានាបានការអនុវត្តដោយយុត្តិធម៌ និងស្មើភាពចំពោះគ្រប់សមាជិកសហគមន៍នេសាទទាំងអស់។

ចំពោះគ្រួសារណា ដែលរងឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានពីការអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ត្រូវផ្តល់អាទិភាពក្នុងការទទួលបានថវិកាគាំទ្រដើម្បីប្រកបមុខរបរផ្សេងៗ។

៤.៨ ផ្នែកទី៨÷ ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល

ផ្នែកទី៨ នៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គឺការកៀរគរថវិកាសម្រាប់គ្រប់គ្រងជលផល។ ផែនការថវិការៀបចំឡើងដោយផ្អែកលើការចំណាយលើសកម្មភាពផ្សេងៗ។

ការគ្រប់គ្រងថវិការបស់សហគមន៍នេសាទរួមមាន៖

ការចំណាយសំខាន់ៗ៖

- ចំណាយហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសម្ភារបរិក្ខារ (ទូកល្បាត ទំនាក់ទំនង និងគូសព្រំប្រទល់)
- ចំណាយប្រតិបត្តិការ (ប្រេង អាហារ កិច្ចប្រជុំ...)
- ចំណាយការរៀបចំមុខរបរ ក្រៅពីនេសាទ

ចំណូលសំខាន់ៗ៖ ប្រភពមានខាងក្នុង និងខាងក្រៅ។ នៅពេលដែលសហគមន៍នេសាទពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើប្រភពខាងក្រៅនាំឱ្យមានឥទ្ធិពលមិនល្អដល់សហគមន៍នេសាទ។

ប្រភពខាងក្រៅ៖

- ជំនួយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
- អំណោយ (ឧទា. ភ្នាក់ងារផ្តល់ជំនួយ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងផ្នែកឯកជន)

៤.៨ ផ្នែកទី៨÷ ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល (ត)

- ចំណូលពីទេសចរណ៍ (ឧទា. ថ្លៃចូលទស្សនា វិភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត...)
- ចំណូលពីសិប្បកម្មខ្នាតតូច (ឧទា. ប្រហុក ផ្អក ត្រីងៀត ត្បាញរវៃ វត្ថុអនុស្សាវរីយ៍ អាវយឺត ចម្លាក់...)
- ចំណូលពីក្រុមសន្សំ

ផែនការចំណូល និងចំណាយ៖ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យមានថវិកាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ប្រតិបត្តិការ។

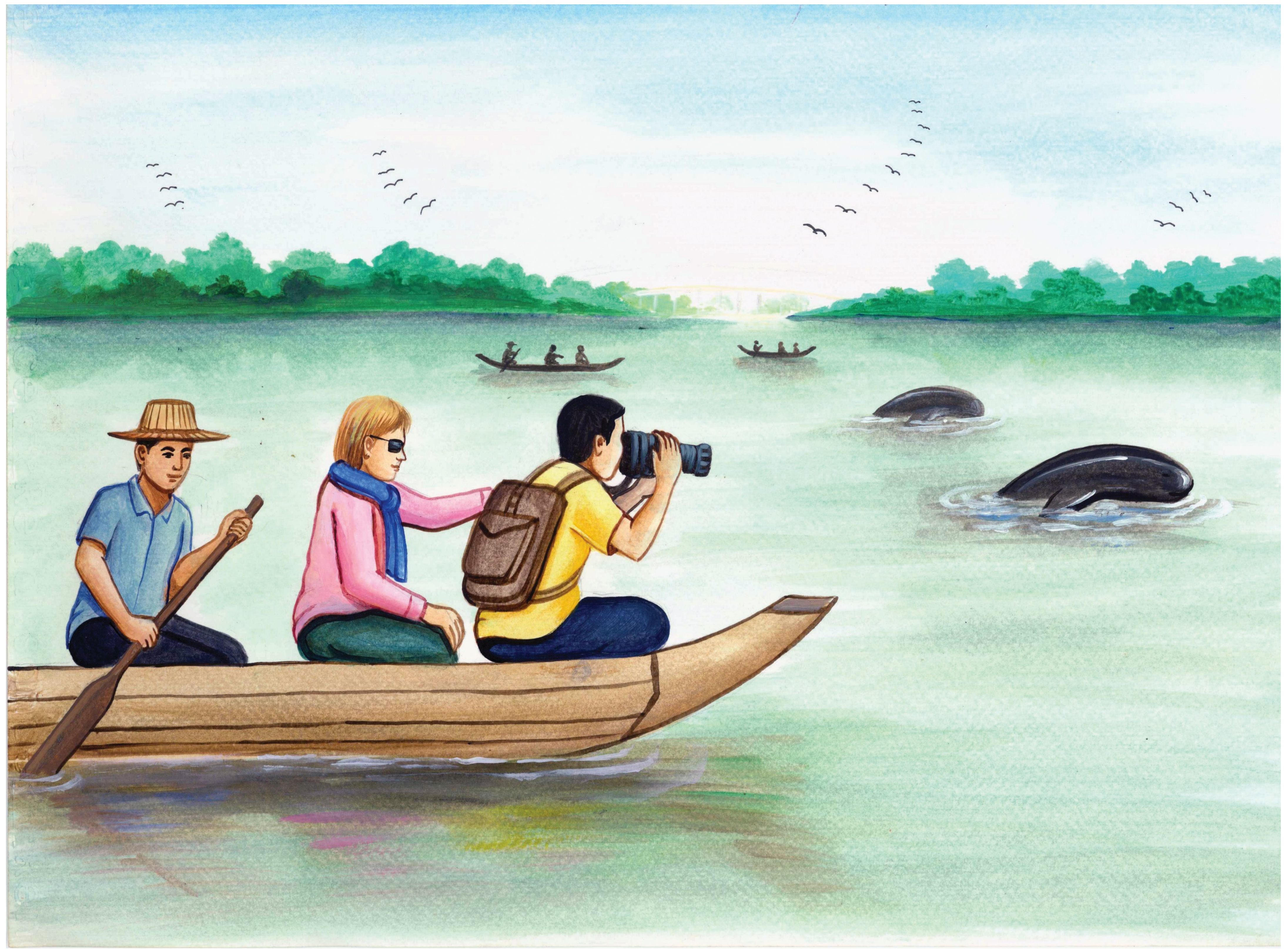

៤.៩ ផ្នែកទី៩÷ ការផ្សព្វផ្សាយ

ចំពោះសកម្មភាពចម្បងៗនៃផែនការត្រូវផ្សព្វផ្សាយជូនអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដាពិសេសសមាជិកសហគមន៍នេសាទដែលរងផលប៉ះពាល់ផ្ទាល់។ ការផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាពលរដ្ឋបានល្អ សហគមន៍នេសាទត្រូវផ្សព្វផ្សាយបំផុសប្រជាពលរដ្ឋអំពីផែនការ លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដើម្បីឱ្យការគោរពច្បាប់មានប្រសិទ្ធភាព និងចៀសវាងវិវាទ។

ផ្នែកទី៩នៃ ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ គឺ "ការផ្សព្វផ្សាយ"។

ផ្នែកនេះរួមមាន៖

- ខ្លឹមសារសំខាន់ៗដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយ
- ទីតាំង និងរបៀបធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ
- ពេលវេលាដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយ

វិធីសាស្ត្រផ្សព្វផ្សាយអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងបានដោយផ្អែកតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង មតិយោបល់ និងសំណូមពររបស់អ្នកចូលរួម។ ការផ្សព្វផ្សាយផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ជាសាធារណៈអាចធ្វើឡើងបានតាមរយៈ៖

- ពេលមានបុណ្យភូមិ ឬក្នុងកិច្ចប្រជុំនានា
- ការចែកឯកសារសង្ខេបពីផែនការ
- ការរៀបចំបដា
- ការលើកស្លាកសញ្ញានៅតំបន់អភិរក្ស

ឯកសារផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ត្រូវចម្លងជូនរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ រដ្ឋបាលជលផល ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ពាក់ព័ន្ធ។

៤.១០ ផ្នែកទី១០÷ សកម្មភាពយេនឌ័រនៅក្នុងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង

នៅក្នុងភូមិមួយមានប្រជាពលរដ្ឋ៥០%ជាស្ត្រី និងកុមារី។ បុរស និងស្ត្រីមានបញ្ហា តម្រូវការ និងសមត្ថភាពខុសៗគ្នា ហេតុនេះនៅពេលកសាងផែនការត្រូវពិចារណាអំពីចំណុចទាំងអស់នេះ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីទិដ្ឋភាពយេនឌ័រ។

ផ្នែកទី១០ នៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍គឺ "សកម្មភាពយេនឌ័រ" ។

យេនឌ័រ គឺជាការស្វែងយល់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងបុរស និងស្ត្រី

ផែនការសកម្មភាពយេនឌ័ររួមមាន៖

- ការរៀបចំការងារដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាយេនឌ័រ
- ការកំណត់គោលដៅជាក់លាក់ក្នុងការដាក់បញ្ចូលបញ្ហាស្ត្រីទៅក្នុងផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍
- គោលបំណង សកម្មភាពចម្បងៗ សូចនាករចំណុចដៅ និងអ្នកទទួលខុសត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីធានាការចូលរួមរបស់ស្ត្រី និងធានាថាក្រុមស្ត្រីទទួលបានផលប្រយោជន៍ពិតៗ ពីការអនុវត្តផែនការ
- សូចនាករអំពីការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើទិដ្ឋភាពយេនឌ័រ។

គោលបំណង	សកម្មភាពចម្បងៗ	សូចនាករ និងចំណុចដៅ	អ្នកទទួលខុសត្រូវអនុវត្ត
ធានាថាមានចំនួនស្ត្រី នៅក្នុងគណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទ	លើកទឹកចិត្តស្ត្រីចូលរួមកិច្ចប្រជុំ ជំរុញឱ្យស្ត្រីឈរឈ្មោះ	ចំនួនស្ត្រី ចូលរួមកិច្ចប្រជុំយ៉ាងតិច ២៥%	ប្រធានគណៈកម្មការ

៤.១១ ផ្នែកទី១១៖ ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ ត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលដែលយើងចង់ដឹងថា ការអនុវត្តផែនការមានភាពរលូនដែរឬទេ? ចំណែកឯការវាយតម្លៃ ត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលដែលយើងចង់ដឹងថា ការអនុវត្តផែនការមានភាពជោគជ័យ ឬបរាជ័យ និងទទួលបានបទពិសោធន៍ដូចម្តេច?ដូចនេះការគ្រប់គ្រងអាចកែសម្រួលបានទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង

ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍មានបង្ហាញអំពីគោលបំណង សូចនាករ និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យផ្តល់ព័ត៌មានចាំបាច់ ដែលត្រូវវាយតម្លៃអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តការងារគ្រប់គ្រង។ ការវាយតម្លៃរួមមានការពិនិត្យមើលលទ្ធផលដែលអនុវត្ត និងវាយតម្លៃអំពីសកម្មភាពនិងលទ្ធផលសម្រេចបានចុងក្រោយ។

វាជាមេរៀននិងបទពិសោធន៍សម្រាប់កែលម្អឱ្យប្រសើរឡើង។ ដើម្បីតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើសូចនាករ យើងត្រូវការព័ត៌មានជាក់លាក់បន្ទាប់ពីការអនុវត្តផែនការ។ ទិន្នន័យគោល គួរត្រូវបានប្រមូល បន្ទាប់ពីកំណត់សូចនាករ។

ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃគួរបញ្ចូល៖

- ទស្សនៈយេនឌ័រ ដែលផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហា និងតម្រូវការរបស់ស្ត្រី និងកុមារី
- ទស្សនៈអំពីក្រុមជនជាតិដើមភាគតិច ក្រុមងាយរងគ្រោះក្នុងភូមិដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានជាក់លាក់អំពីបញ្ហា ការគំរាមកំហែង និងឆ្លើយតបតាមតម្រូវការរបស់ពួកគាត់
- កាលបរិច្ឆេទការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។

៥. ការសន្និដ្ឋាន

ផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ត្រូវរៀបចំឡើងតាមមាតិកាខាងលើ។

នៅពេលដែលផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ព្រាងរួច ត្រូវដាក់បង្ហាញដល់សមាជិកសហគមន៍នេសាទ ដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញ និងកែសម្រួលតាមការចាំបាច់ ដោយកត់ត្រានូវមតិយោបល់របស់អ្នកចូលរួម។

បន្ទាប់ពីកែសម្រួល ត្រូវដាក់សុំការអនុម័តចុងក្រោយ។

ក្រោយពីបានរៀបចំសេចក្តីព្រាងផែនការរួច គណៈកម្មការសហគមន៍នេសាទត្រូវថតចម្លង និងផ្ញើទៅរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាល តាមរយៈខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ដើម្បីសុំការពិនិត្យ និងឯកភាព។ បើសិនជាមានការកែសម្រួល ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផលត្រូវពិនិត្យមើលជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីរាយការណ៍ទៅរដ្ឋបាលជលផលថ្នាក់កណ្តាល។

សុពលភាពនៃផែនការគ្រប់គ្រងកន្លែងនេសាទសហគមន៍ស្មើគ្នានឹងសុពលភាពនៃកិច្ចព្រមព្រៀងកន្លែងនេសាទសហគមន៍។